

*NOUZOVSKÝ
ŽURNÁL*

4

ROČNÍK VII. 1993

DUBEN

SNĚHOVÝ
ATENTÁT

NAJDETE V TOMTO ČÍSLE

Informační servis	2
Informace o tom, co se stalo a co se stane, dů- ležitá upozornění	
Schránka Nouzovského Žurnálu	4
Vaše příspěvky v naší schránce	
Sněhový atentát.....	6
Marian bojuje s kriminálními živly za pomoci sněhové laviny	
Den v Československé televizi 78 (2).....	8
Ukázky ze scénáře úspěšné hry Martina Bělíka a Honzy Soukupa	
Alvarez.....	12
Informace o dění okolo Alvareze	
Slavné výroky	16
Nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	

PŘIPRAVUJEME DO DALŠÍCH ČÍSEL

- další ukázky ze scénáře Den v ČST
- nová odhalení v případě Široko 1984
- slavné výroky
- a spousta dalších zajímavostí

Nouzovský Žurnál č. 4, rok 1993, 7. ročník
Toto číslo vyšlo 2. 4. 1993 v Kolíně

INFORMAČNÍ SERVIS

◆ Termíny výprav do prázdnin:

duben - 3. 4., 17. 4.

květen - 1. 5., 15. 5., 29. 5.

červen - 12. 6.

Termín tábora:

26. 6. - 3. 7. invaze (vedoucí zájezdu Slon)

4. 7. - 24. 7. tábor

3. 7. - stavba tábora

4. 7. - začátek tábora

17. 7. - návštěvní den

24. 7. - konec tábora

◆ 1. dubna vzpomeneme 22. výročí oficiálního vzniku oddílu Průzkumník.

Celoroční soutěž !

Vzpomínky na tábor

Pište o svých zážitcích z tábora.

Tři nejlepší budou koncem roku 1993 odměněni.

Podepsané příspěvky házejte do schránky Nouzovského Žurnálu.

(Zúčastnit se může každý člen oddílu, i bývalý, bez ohledu na věk.)

Stalo se v březnu:

- ◆ Konalo se druhé posezení vedoucích k přípravě letošního tábora, které se opět konalo u Mariana. Atmosféra byla pracovní a tvůrčí. Občerstvení proběhlo tentokrát bez incidentů, pudink byl bez ovoce.
- ◆ V 10 hodin 20. března astronomického času jsme přivítali jaro cestou na tábořiště Mustangu. Přesto, že jsme cestou překonávali několik lávek přes Jánský potok více či méně rozpadlých, nikdo si nedopřál první jarní koupel, i když někteří k tomu neměli daleko. A tak nakonec svérázným způsobem přivítaly jaro Jaruška, Ještěrka a Jana, které na tábořišti u Štrampouchu s důkladností sobě vlastní rozsedly lavičku. Na jejich obranu je však třeba uvést, že lavička byla nahnilá. Náš televizní štáb vše zaznamenal, takže ti, co se nemohli výpravy zúčastnit, o nic nepřijdou.
- ◆ Na celooddílovce 26. března byly vydány přihlášky na tábor. Pokud někdo ještě přihlášku nemá a chce se tábora zúčastnit, přihlašte se u svých družinových vedoucích.
- ◆ Důrazně žádáme Ještěrku, aby si na sebe dávala větší pozor. Ještěrka si narazila prst při hrách u kluboven. Jen ho trochu rozhýbala, málem si uřízla další. Na celooddílovce pak strašila své kamarády zakrvácenou náplastí na prstu. Je sice pravda, že nešikovné maso musí pryč, ale všeho s mírou, aby ještě něco zbylo.

SCHRÁNKA NOUZOVSKÉHO ŽURNÁLU

Děkujeme za příspěvky do naší schránky. Pište dále, těšíme se na vaše postřehy a připomínky. Napište nám také případné náměty na tábor (návrhy na zlepšení, hry, apod.). Odměna vás nemine.

Starosta a Slon vyhlásili koncem února anketu. Na nástěnce se objevily dvě fotografie a účastníci ankety měli uhodnout, kdo na těchto fotografiích je. Všichni až na jednu výjimku se trefili správně. Na první fotografii byl ve spacáku až po uši zahrabaný Starosta, na druhé fotografii byl Slon na jedné ze svých prvních výprav (tehdy spíše Sluňátko).

Správně odpověděli: Jaruška, Ještěrka, Tom, Herouš, Kuba a Čert.

Na Dodovu odpověď jsme museli přizvat grafologa a nakonec se nám podařilo vyluštit následující:

1. Pod celtou spí Starosta starej policajt
2. Ten starý pitoma Sluně

.....

Dodo

Na místě teček jsou dvě slova, které se nám ani při největším úsilí nepodařilo rozluštit.

Jak jsme již uvedli, byla jedna výjimka. Tou výjimkou byl Cipísek, který napsal:

2 fotografie jsem já

Cipky

K následujícím příspěvkům dostal Šed'a od Starosty tyto instrukce:

„Otiskni to doslova, a kdyby tam bylo něco proti mně, tak to zahod’.“

Podobně, jenom jinými slovy, se vyjádřil i Slon. Ujišťujeme naše čtenáře, že jsme se těmito požadavky neřídili.

Od května platí nová pravopisná pravidla. Někteří, jako Dodo je používali před 8 lety, tehdy se psalo slovo kde takto: gde.
(viz staré kroniky)

Slon

Slůně je chytrej jak valník bláta poté co píše nechutné hlášky na bejvalý kamarády.

Dodo

Helča našla nový způsob, jak upoutat pozornost pacientů, doma si to tiž potají zkracuje a zkracuje svou pracovní sukni. Jaké délky sukýnka v současné době dosahuje, nevím, zkuste se jí zeptat.

anonym! (chtivý pacient)

Pokud by si náhodou Helča chtěla s anonymem vyřídit účty, může jí redakce sdělit jeho jméno, které se podařilo díky rukopisu vypátrat. Nicméně i redakci zajímá její odpověď na uvedenou otázku.

SNĚHOVÝ ATENTÁT

V sobotu 6. března připravoval výpravu Starosta. Společně s Dodem a jeho oddílem Oregon uspořádali dvoudenní akci na Nouzově. Účast nebyla valná. Zima se ještě pevně držela svého žezla, takže vidina přespání ve srubu moc nelákala (především asi rodiče). Průzkumníků bylo nakonec jen 6, Oregonů 8. V této sestavě se vydali hledat na základě oficiální žádosti České policie tři recidivisty, kteří se potloukali někde po chatové osadě Buda.

Po příjezdu na Nouzov a uložení zavazadel do srubu vyrazila pátrací skupina na Buda za pochybnými živly. Všude bylo nezvykle hodně sněhu, ani Marian tolik nepamatoval v těchto končinách touto dobou. Místa byly dokonce vidět stopy lyží. Členové pátrací skupiny cestou trénovali střelbu sněhovými koulemi tak důkladně, že kdyby šlo o ostré střelivo, dávno by se navzájem vyvraždili. Zvláště Oregonům bylo jedno, že individua zvaná Rákos, Šovánek a Kinte jsou ozbrojená a těžko se nechají dobrovolně odchytil. Ti o příchodu pátrací skupiny museli vědět dobrých 20 minut předem.

Pátrači přišli na Buda lesem přímo k mostku přes Vavřinec u skal. Pod jednou ze skal tábořili hledaní tři výtečníci. Marian, který o tom nevěděl, udělal nevědomky taktický tah, když vyslal pátrače na průzkum k mlýnu.

„My tu na vás počkáme,“ dodal.

To už se kriminálníci prozradili modrým kulichem a žlutým slamákem, které se blýskly mezi skalami. Viděli je ale jen vedoucí a ti se po chvíli stáhli stranou. Za chvíli bylo vidět Starostu, jak znejistěle obhlíží situaci.

„Já mám nápad,“ řekl Marian. „Nejradši bych vylez nahoru a hodil jim na hlavu sněhovou kouli.“

„Zrovna na to myslím,“ přidal se Míla.

Slovo dalo slovo a Marian s Mílou se vydali nahoru na skálu, pod kterou tábořili Rákos, Šovánek a Kinte, alias Dodo, Slon a Starosta. Šedá šel zatím naproti pátrací skupině s cílem přivést ji na místo činu, aby dokonala to, co lavinový útok začne.

Marian s Mílou ke své nelibosti našli nahoře jen zmrzlý sníh, takže museli sejít o něco níže, aby uváleli dvě pořádné koule, vhodné ke stavbě sněhuláka.

Nic zlého netušící trojice byla překvapena, když shora dopadly dvě malé sněhové koule. To se Marian a Míla zastřelovali. Slon tušil čertovinu a uklidil se pod skálu. Vzápětí přistála na zemi asi metr od kriminálníků pořádná sněhová koule a rozprskla se. Starosta sice později řekl, že o Marianovi a Mílovi nahoře věděl a něco tušil, ale přesto ho padající sníh překvapil. Druhá koule také nenašla přímý cíl, protože kriminálníci byli schováni pod skalním převisem. Psychologický účinek však byl značný.

To už dorazila pátrací skupina, která se po chvíli vzájemného přemlouvání vydala do útoku proti již demoralizované trojici. Starosta, střílející ze start'áku, vzal do zaječích, Dodo se zoufale drápal na skálu a Slon, kterého jeho kumpáni zanechali napospas s želízky na ruce, také daleko nedoběhl. Doda sejmuli jeho vlastní lidi a Starostu nakonec chytili také.

Spravedlnosti tak bylo učiněno zadost a všichni se spokojeně vrátili do srubu. Nutno dodat pro ty, kteří se z obavy před mrazy nezúčastnili, že po zatopení v krbu na půdě žádná zima nebyla, spíš naopak.

DEN V ČESKOSLOVENSKÉ TELEVIZI

78 (2)

Ukázky ze scénáře úspěšné hry Martina Bělíka a Honzy Soukupa.

Hlasatelka vysvětluje režisérovi, kameramanovi a hlasatelovi, že studio zamkla zevnitř a ztratila klíče. Proto musí tato čtveřice předvádět všechny programy, i ty, v kterých neúčinkuje, za své kolegy. V diskusi se zjistí, že na patře studia je kulisářka, která tam má tři syny. Tyto kluky využijí k dopolední rozcvičce.

II. Dopolnední rozcvička

(Režisér předcvičuje - dělá vše napůl, děti dobře. Hlasatelka hraje na klavír - umíráček.)

Režisér: Hluboko se předkloníme, jako kdyby tam byl bombón.

Hlasatel: Držej dietu.

Režisér: A teď si lehneme a budeme kreslit číslice. Ukážu vám, jak nakreslíme nulu.

Hlasatel: Tys byl vždycky nula.

Režisér: To by stačilo a teď budeme dělat dřepy. (Dřepne a zůstane v dřepu.)

Hlasatel: Takhle je na tebe docela hezký pohled. (Otočí se k hlasatelce u klavíru.) Dej tam něco rychlejšího.

(Hlasatelka přidá.)

Režisér: A teď kliky. (Pokusí se o klik a padne na zem.)

Hlasatel: No! Zvedni se!

Režisér: Nejde to!

(Hlasatel zvedá režiséra na udici, režisér vstane.)

Režisér: Děti, děkuji vám za pomoc, ale už vás nepotřebuju. (Děti zmizí.) K vašim oblíbeným cvikům patří cviky s činkou. Nyní vám ukážu nadhoz. (Pantomimicky uchopí činku a snaží se ji zvednout, ani s ní však nehně.) Milí přátelé, to už je doopravdy vše. Buď fit!

(Hlasatel odnáší činku jednou rukou.)

Vymýšlení slosovacího bubnu pro sportku - ovládací bowden je od modelu formule.

III. Sportka

(Hlasatelka se doslechla, že babička kameramana házela kladivem.)

Hlasatelka: Dobré jitro milí přátelé. Dnes jsme se sešli ke slosování sportky se slavným atletem Jaroslavem Křížkem. Jistě všichni víte, že měl již ve svém oboru, hodů kladivem, mnoho úspěchů. Jaroslave, jak jsi se dostal k tomuto sportu?

Kameraman (tvrdě): Moje babička házela kladivem ve třetí národní kladivové lize žen, ale já ...

Hlasatelka: Výborně, je vidět, že jsi celý po své babičce. Jak to házíš? To se musíš nějak rozmachovat, nebo co?

Kameraman: Ano.

Hlasatelka: Může se ti zde stát nějaký úraz, když vlastně sportuješ bez soupeře a diváci na tebe přes klec nemohou?

Kameraman: Jednou mi můj konkurent vyměnil magnézium za lepidlo v prášku značky Nepovol. A tak jsem se stal naším prvním kosmonautem já a ne Remek. Od té doby nosím rukavice.

Hlasatelka: Děkuji za rozhovor a nyní přikročíme ke slosování. (Kameraman jako točí bubnem.) Promíchejte pořádně míčky! Ano a již nám padají první čísla. Je to (čte jása- vě z papírku) 3, 12, 9, 32, 16, 25. (Hlasatel, kameraman a režisér nesouhlasí s hlášenými čísly.) A prémiové číslo ...

Hlasatel (šeptem): 4 !

Hlasatelka (s úsměvem): ...21. A nyní druhý tah. (Vymýšlí si.) 7, 19, 115, 0, 36, 78 a prémiové číslo 29. Soudruhu Talíři, proběhlo slosování správně?

Hlasatel (nevrle): Ano, toto slosování je platné. Na shledanou.

-

Diskuse. Na programu má být Hamlet, kterého nikdo neumí předvést. Hlasatel navrhuje svůj Horor.

IV. Horor

Režisér: Drazí a milí diváci, bohužel se nám zakutálel filmový záznam hry Hamlet, a proto ji nemůžeme uvést. Ale ne-

zoufejte, uvedeme ji v nejbližším termínu, a to bude tehdy, až ten zatracený film najdeme. Nemusíte se tedy bát, že tuto hru nevidíte. Abyste byli ještě spokojenější, uvedeme film, který začíná také na písmeno H - totiž Horor. (Hudba, tma v sále, světlo na jevišti - „film“ začíná.) Než se začne rozvíjet film, je potřeba vám ujasnit dva pojmy: monolog a dialog. Monolog je to, co teď uvidíte, tedy výstup jednoho herce, a dialog je, když mu do toho někdo kecá. A nyní může začít film.

(Zatáhne se opona a rozsvítí se reflektor na hlasatele, který ve hře hraje.)

Hlasatel:

Je tma. Černočerná tma. Vidíte, že nic nevidíte. Všude tma, tma, tma, tma. Tma vše skryje, ale strach odkryje. Je tma. Dítě je samo doma. V malé lesní vilce za městem. Dítě je samo doma, úplně samo. Je strašná tma. Je noc a došlo k výpadku elektrické energie. Dítě se bojí. Před tmou se nelze schovat. Ať se schováte kamkoli, tma vleze za vámi. Dítě to neví, a tak se naivně schová do kamen. O chvíli později vylézá s popáleninami 1. stupně. Vtom někdo klepe na okno. Je tma. Dítě se snaží najít okno. Nachází ho, ale netrefí se na kliku a rozbíjí okno. Padající střepe mu rozřízne ruku. Nějaká jiná ruka se prostrkuje dírou v okně a podává dítěti dopis. Dítě šmátrá po dopise a vypichuje si oko o klikku u okna. Konečně drží dopis. Strhne pečeť a čte. Je sice tma, ale dopis je psán slepeckým písmem. Dítě čte:

Za hodinu přijede před váš dům černá rakev, v ní černý muž, který bude mít dopis.

Dítě nedočkavě poskakuje po místnosti a na ukřácení hodiny si vymýšlí hru na zdravotníky. Mistrně si při ní amputuje nohu. Bohužel nemá protézu. Amputaci provedlo poměrně rychle, ale teď se belhá k oknu plno obav, zda tam dojde. Pokus se zdaří, za 55 minut stojí dítě u okna. Tam již čeká bílá rakev s bílou ženou v bílých šatech i s dopisem. Dítě váhá, váhá a rozhoduje se. Strašným hlasem zařve: „Bu bu!“ Žena uteče. Konečně se objevila černá rakev. Vyskakuje z ní černoš s dopisem. Vřítíl se do bytu a blíží se k dítěti. Dítě uskakuje

do kouta. Černoch se plíží, ach běda, běda dítěti. Černoch se chystá ke skoku a cení strašné žluté zuby. Řve: „Již vám Vitana vařit nebude! Zaplat'te inkaso!“

Hlasatelka: Milí přátelé, právě jste zhlédli film Horor, jehož autorem je sám Hitchcock. V hlavní roli vystoupil slavný francouzský herec Jean-Paul Bauxit. Dále hráli Alois Hliník, Tonda Podmáslí, Jan Hřebík a Zdena Zatloukalová.

(pokračování příště)

ALVAREZ

Dnes se konečně dozvíte něco bližšího o osudech Alvarezovy výpravy. Jak už jsme řekli minule, Alvarezze doprovázeli jeho dva nejvěrnější přátelé, Fernandez a Rodrigo. Tuto velitelskou trojici pak doplňovalo pět mužů, najatých k nejtěžší práci i k případné obraně v čas nebezpečí.

Tato osmičlenná výprava se tedy vydala na cestu někdy ve dvacátých letech 17. století, tedy 100 let po objevení Mexika. Tisícerymi nebezpečími se výprava probíjela. Tisíckrát byla v nebezpečí smrti, sta půtek svedla a mnohé zkoušky musela podstoupit, aby dokázala nedůvěřivým strážcům, že je to ona, která je vyvolena k převzetí pokladů.

Alvarez psal o všech událostech podrobný deník, a to písmem tajným, k němuž klíč důmyslně ukryl. Tento deník hraje v dalších událostech důležitou roli.

Výprava překonala za ztráty několika mužů všechny úseky a dostala se až na dosah pokladům. Byly uloženy ve staré skalní tvrzi Aztéků, nyní již ovšem opuštěné a hlídané jen několika strážci, jimiž byli kněží Aztéků Tuehezel se svou skupinou jemu podřízených kněží, sloužících ritu boha Slunce. Tito strážci, aby svou přítomností ve tvrzi nebyli nápadní, obývali nuzné kamenné příbytky v blízké rokli, vždy ovšem připraveni k službám Tomu, kdo má přijít jako nový vládce Aztéků pro poklady.

V červeném podvečeru, typickém pro většinu dnů výpravy, dostal se Alvarez se svými společníky až ke tvrzi. Kněží - strážci, přiváběni ze svých příbytků v rokli hlukem výpravy, přišli k vratům pevnosti. Alvarez se prohlásil za vyvolence, který má spasit aztécký národ a dožadoval se pokladů. Velekněz Tuehezel otevřel bránu pevnosti a zval výpravu dovnitř s podivným výrazem v tváři. Opatrný Alvarez již předtím zanechal venku na stráži Rodriga, s ostatními pak vešel dovnitř.

Tuehezel však poznal, že Alvarez není tím, za koho se vydává a na tajně rychlé radě kněží bylo rozhodnuto, že musí i se svým průvodem zemřít na obětním kameni boha Slunce, a to dle ritu třetí den ráno při slunečním východu.

Alvarezova výprava byla omámena uspávacím nápojem a odnesena do žalářní kobky. Její okno se nacházelo vysoko nad zemí, a navíc nad

úzkým skalním ochozem. Bylo vsazeno hluboko do zdi a hustě zamřížováno. V kobce byl zámek upraven tak, že byl otvíratelný jen z vnější strany. Přesto v kobce visel klíč, který však byl zevnitř nepoužitelný a sloužil pouze k větším psychickým mukám odsouzenců. Pokud by snad klíč odsouzenec vyhodil ze zoufalství oknem do rokle, strážci jej znovu přinesou. Tak zněla vězeňská pravidla strážců udržovaná po staletí. Klíč je navíc shodný se zámkem ve vratech pevnosti.

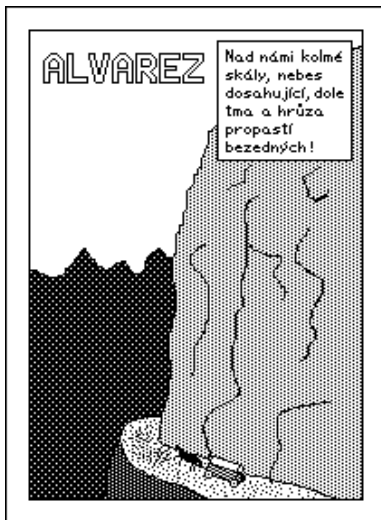
Kněží zbavili své vězně obleků, uzamkli je v kobce a odešli vykonávat přípravy na obětní slavnost. V kobce zanechali jen něco potravin, aby vězňové nezemřeli hladu. Oběti musely být živé!

Po jejich odchodu se vzájemným voláním dohovořili Alvarez a jeho spoluvězňové s Rodrigem, o jehož existenci kněží nevěděli, protože při setkání s výpravou nepostřehli přesně počet jejich členů. Marne se však Rodrigo namáhal dostat se do uzamčené pevnosti a osvobodit výpravu. Těžká kovová vrata, přestože několik století stará, odolala jeho chabým náporům, které navíc musely být podnikány co nejtíšeji, aby kněží - strážci nebyli hlukem přivoláni.

Jaké byly další osudy Alvarezovy výpravy si povíme zase příště.

Čas, kdy vyrazíme po stopách Alvareze se blíží a Alvarez potřebuje jen statečné a silné!

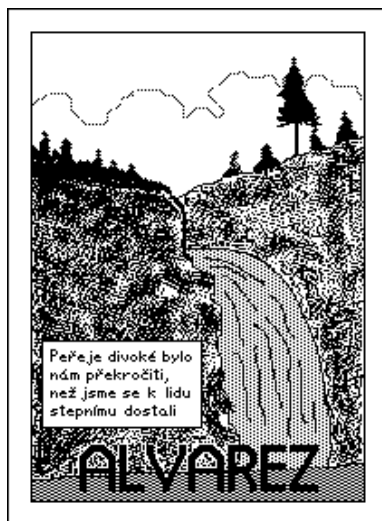
Teď už k březnovým úkolům. První úkol se plnil na výpravě 6. března odpoledne (po odchytu kriminálních živelů). Spočíval v nalezení co největšího počtu z 240 číslovaných lístečků 2,5 x 2,5 cm rozházených po lese. Šťastlivců mohlo být 9. Protože se však výpravy zúčastnilo jen 6 Průzkumníků, byli zapojeni do hry i Oregoni, aby lístečky nebyly zadarmo.

Druhou kartičku bylo možno získat 26. března na celooddílovce v náročném fyzickopsychickém pětiboji. Disciplíny byly následující:

1. skákání přes švihadlo
2. chytání papírových koulí
3. vytváření řetězu z kancelářských sponek
4. vyškrtávání písmen o v textu
5. průchod nakresleným bludištěm

Kartičku získalo 8 nejlepších (4 starší, 4 mladší).

SLAVNÉ VÝROKY

zima 1993

- Ještěrka vysvětluje Křečkům hru na princeznu a draka:
Svažte si oči k sobě. Teda ne oči, nohy! Oči si zaváže drak.
- Dodo: Takhle malý a už se oblizují.
Starosta: No co, už jsou v devátý třídě. My jsme lítali za holkama už v pátý.
- Dodo: No jo, ale to jsme jim zapalovali sukně a tak ...
- Šárka: Propadám z matiky a z češtiny, hlavně že znám stroje. Teďka bereme komíny.
- Krokodýl: Jaruška je ostríhaná na kudrnato jako ovce.
- Čert: Ještěrko, prej máš zraněnou ruku.
Ještěrka: Dneska už je to dobrý, dneska už hejbu, ale včera jsem ještě hejbat nemohla.
- Ještěr: Bolej mě zuby.
Herouš: Tys koupil ve výprodeji, ne?
- Honza po příchodu na tábořiště Mustangu:
Tamhle je pěkná kočka.
- Kuba: Která?
Dibi: Ta s tím křížkem na krku?
Honza: Jo.
Dibi: Ale to je Lauer.
(Pozn. - samozřejmě jde o kluka.)

ALVAROZ

potřebuje jen statečné a silné !